

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 28. veebruari 2011. aasta otsus (asi R 53/2005-1);
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt ja Peek & Cloppenburg KG-lt (Hamburg).

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et rikutud on määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 4 punkti b sellega, et valesti on tõlgendatud väljendit „õigus keelata hilisema kaubamärgi kasutamine”.

Apellant on seisukohal, et vastupidi Üldkohtu seisukohale ei saa lähtuda sellest, et viidatud säte nõuab üksnes seda, et õigus, millel nõue tugineb, peab olema ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kasutatav. Vaidlusalust väljendit tuleb tõlgendada nii, et sellega piiratakse veelgi enam nende kohalikust tähtsusest ulatuslikemate tähiste hulka, mille peale saab vastulauset esitada. Selle tõlgenduse kohaselt annab vaidlusalune siseriiklik õigus kaubamärgi omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine selle liikmesriigi kogu territooriumil, kust varasem kaubamärk pärineb.

Apellant leiab, et selle poolt räägib ühenduse kaubamärgi vastu algatava vastulausemenetluse mõte, määruse nr 207/2009 artiklite 110 ja 111 sätted ning identse tähise mõiste määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 punkti b ja direktiivi 2008/95/EÜ⁽²⁾ artikli 4 lõike 4 punkti b tähenduses.

Apellandi arvates on Saksa seadusandja on siseriiklikusse õigusesse üle võtnud direktiivi 2008/95 artikli 4 lõike 4 punkti b õige tõlgenduse nii, et kaubamärgi omanikule on antud õigus keelata hilisema kaubamärgi kasutamine kogu Saksamaa Liitvabariigi territooriumil. Väljendi „õigus keelata hilisema kaubamärgi kasutamine” tõlgendus on asjaomases kohtuvaidluses otsustava tähtsusega.

Teise võimalusena väidab apellant, et rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 4 sellega, et Üldkohus tõlgendas valesti väljendit „kasutatav ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega”. Seda põhjendab apellant vastulausemenetluse mõttega ja nende siseriiklike tähistega, mille peale saab vastulauset esitada, ringi piiramise eesmärgiga, määruse nr 207/2009 artiklite 110 ja 111 õigusliku raamistikuga ning direktiivi 2008/95 artikli 4 lõike 4 punktiga b.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 299, lk 25).

Peek & Cloppenburg KG 17. juunil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 18. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-507/11: Peek & Cloppenburg versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-326/13 P)

(2013/C 245/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Lange)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Peek & Cloppenburg KG (Hamburg, Saksamaa)

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 18. aprilli 2013. aasta otsus kohtuasjas T-507/11;
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 28. veebruari 2011. aasta otsus (asi R 262/2005-1);
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt ja Peek & Cloppenburg KG-lt (Hamburg).

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et rikutud on määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 4 punkti b sellega, et valesti on tõlgendatud väljendit „õigus keelata hilisema kaubamärgi kasutamine”.

Apellant on seisukohal, et vastupidi Üldkohtu seisukohale ei saa lähtuda sellest, et viidatud säte nõuab üksnes seda, et õigus, millel nõue tugineb, peab olema ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kasutatav. Vaidlusalust väljendit tuleb tõlgendada nii, et sellega piiratakse veelgi enam nende kohalikust tähtsusest ulatuslikemate tähistega hulka, mille peale saab vastulauset esitada. Selle tõlgenduse kohaselt annab vaidlusalune siseriiklik õigus kaubamärgi omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine selle liikmesriigi kogu territooriumil, kust varasem kaubamärk pärineb.

Apellant leiab, et selle poolt räägib ühenduse kaubamärgi vastu algatava vastulausemenetluse mõte, määruse nr 207/2009 artiklite 110 ja 111 sätted ning identse tähise mõiste määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 punkti b ja direktiivi 2008/95/EÜ⁽²⁾ artikli 4 lõike 4 punkti b tähenduses.

Apellandi arvates on Saksa seadusandja on siseriiklikusse õigussesse üle võtnud direktiivi 2008/95 artikli 4 lõike 4 punkti b õige tõlgenduse nii, et kaubamärgi omanikule on antud õigus keelata hilisema kaubamärgi kasutamine kogu Saksamaa Liitvabariigi territooriumil. Väljendi „õigus keelata hilisema kaubamärgi kasutamine” tõlgendus on asjaomases kohtuvaidluses otsustava tähtsusega.

Teise võimalusena väidab apellant, et rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 4 sellega, et Üldkohus tõlgendas valesti väljendit „kasutatav ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega”. Seda põhjendab apellant vastulausemenetluse mõttega ja nende siseriiklike tähistega, mille peale saab vastulauset esitada, ringi piiramise eesmärgiga, määruse nr 207/2009 artiklite 110 ja 111 õigusliku raamistikuga ning direktiivi 2008/95 artikli 4 lõike 4 punktiga b.

(¹) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT L 299, lk 25).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad — Burgas (Bulgaaria) 18. juunil 2013 — Lukoil Neftohim Burgas AD versus Nachalnik na Mitniceski punkt „Pristanishite Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas

(Kohtuasi C-330/13)

(2013/C 245/09)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad — Burgas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Lukoil Neftohim Burgas AD

Vastustaja: Nachalnik na Mitniceski punkt „Pristanishite Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas

Eelotsuse küsimused

1. Kas KN-i grupi 27 selgitavate märkuste A lisas nimetatud meetod KN-i grupi 27 kuuluvate toodete aromaatsete koostisosade [massi] määramiseks on vastuolus aromaatsete koostisosade mõiste määratlusega, mis sisaldub HS-i grupi 27 üldreeglites? Juhul kui selline vastuolu on olemas, siis

kuidas tuleb kõnealused koostisosad määrata ja kas meetod ASTM B 2007 [filmselt on mõeldud „ASTM D 2007”] on selleks sobiv ja lubatav?

2. Milline tähendus on KN-i grupi 27 selgitavates märkustes ja HS-i grupi 27 selgitavates märkustes, samuti HS-i grupi 27 märkuses 2 kasutatud mõistel „mittearomaatsed koostisosad”? Kas selle mõiste tähendus kattub mõiste „mittearomaatsed süsivesinikud” tähendusega või on sellest laiem? Kui see on viimati nimetatud mõiste tähendusest laiem, siis kas see hõlmab kõiki koostisosi, mis massi poolest ei kuulu mõiste „aromaatsed koostisosad” alla, või on tegemist sellise toote koostisosadega nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis ei kuulu massi poolest kumbagi nimetatud kategooriasse — ei „aromaatsete koostisosade” ega „mittearomaatsete koostisosade” kategooriasse?
3. Kas nii aromaatsid kui ka mittearomaatsid koostisosi KN-i grupi 27 ja HS-i grupi 27 tähenduses on lubatud määrata ühe ja sama meetodi järgi, ja kui vastus on jaatav, siis millise meetodi järgi? Kui see ei ole lubatud, siis millist meetodit tuleb kasutada aromaatsete koostisosade määramiseks ja millist meetodit mittearomaatsete koostisosade määramiseks?
4. Kumb KN-i grupi 27 kahest rubriigist, kas rubriik 2707 või rubriik 2710, tähistab kõige täpsemalt toodet, millel on sellised omadused nagu põhikohtuasjas kõne all oleval tootel?
5. Juhul kui mõlemad rubriigid tähistavad toodet, millel on sellised omadused nagu põhikohtuasjas kõne all oleval tootel, sama täpselt, siis kas aromaatsete koostisosade massi ülekaal on omadus, mis määrab nende põhiolomuse?
6. Kumb kahest rubriigist, kas rubriik 2707 või rubriik 2710, hõlmab tooteid, mille omadused on põhikohtuasjas kõne all oleva toote omadustega kõige sarnasemad?
7. Kas KN-i alamrubriikide 2707 99 91 ja 2707 99 99 selgitavate märkuste ühe osa ja HS-i grupi 27 märkuse 2 vahel on vastuolu või kas viimati nimetatud märkus ei ole ammendav, vaid kõigest näitlik?

KN-i alamrubriikide 2707 99 91 ja 2707 99 99 selgitavate märkuste kohaselt klassifitseeritakse „rasked õlid (v.a toorõlid), mis on saadud kõrgetemperatuurilise kivisöetõrva destilleerimisel,” — kui need ei vasta KN-i kõnealuste alamrubriikide selgitavates märkustes nimetatud neljale kumulatiivsele tingimusele — vastavalt nende omadustele alamrubriikidesse „[...] 2710 19 31 — 2710 19 99 [...]”.

HS-i grupi 27 märkuse 2 kohaselt hõlmab rubriigis 2710 sisalduv termin „naftaõlid ja bituminoosetest mineraalidest saadud õlid” ka samalaadseid õlisisid ning peamiselt segatud küllastumata süsivesinikke sisaldavaid õlisisid, mis on saadud mis tahes viisil, tingimusel et mittearomaatsete koostisosade mass ületab aromaatsete koostisosade massi.